

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 408/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде из Београда, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Жељка Томљеновић, адвокат из, ради исплате по основу коришћења пољопривредног земљишта, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Старој Пазови, на седници одржаној 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Старој Пазови.

Образложење

Основни суд у Старој Пазови, решењем П 1304/20 од 13.04.2021. године, огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету, одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду и констатовао да се рочиште заказано за 25.08.2021. године, са почетком у 10,15 часова неће одржати. У образложењу је указао, да, како је предмет тужбеног захтева исплата по основу коришћења пољопривредног земљишта, непокретности која се налази у КО Бечмен, а која се катастарска општина налази на подручју Општине Сурчин, за које је подручје надлежан Трећи основни суд у Београду, то је на основу одредби члана 19. и 51. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци решења.

Трећи основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 50899/21 од 30.06.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да како је предмет тужбеног захтева исплата по основу коришћења пољопривредног земљишта, да се у конкретној ситуацији не ради о спору везаном за непокретност за који је прописана искључива месна надлежност суда на чијем се подручју налази непокретност. Затим, да се ради о спору чији је правни основ облигационоправни захтев за исплату по основу коришћења пољопривредног земљишта, за који је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште у складу са чланом 39. Закона о парничном поступку, па како тужени има пребивалиште на подручју Општине Стара Пазова, да је за суђење месно надлежан Основни суд у Старој Пазови.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Старој Пазови.

Тужба је 28.10.2020. године примљена у Основном суду у Старој Пазови. Предмет тужбеног захтева је исплата износа од 10.930,14 евра у динарској противвредности. Према наводима тужбе, тужени је према записнику Републичке пољопривредне инспекције од 13.04.2020. године, у производној 2019/2020. години, без правног основа, пољопривредним мерама третирао и обрадио пољопривредно земљиште власништво Републике Србије и то парцеле .. КО Бечмен, њива 4. и 5. класе, које је уписано у лист непокретности број .., укупне површине 39 ха 00 ари 00 м2. Наведено земљиште је државна својина, чији је корисник Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде. Тужени није уплатио утврђена средства на име накнаде за коришћење државног пољопривредног земљишта у току 2019. и 2020. године, због чега је тужилац поднео тужбу. Тужени је у одговору на тужбу од 31.03.2021. године оспорио основаност тужбеног захтева, да би у поднеску од 05.04.2021. године истакао приговор месне ненадлежности.

Одредбом члана 39. став 1. ЗПП је прописано, да, за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Одредбом члана 51. став 1. ЗПП је прописано да, за суђење у споровима о праву својине и другим стварним правима на непокретностима, споровима због сметања државине на непокретностима, као и у споровима из закупних односа на непокретности, искључиво је месно надлежан суд на чијем подручју се налази непокретност.

Према томе, како се у конкретној ситуацији не ради о спору о праву својине или другим стварним правима на непокретностима, за који је прописана искључива месна надлежност, већ о спору ради исплате новчаног износа на име коришћења пољопривредног земљишта у државној својини, то је за поступање у овом предмету опште месно надлежан Основни суд у Старој Пазови, као суд на чијем подручју тужени има пребивалиште, у смислу одредбе члана 39. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**